

РЕШЕНИЕ

№ 1359

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7826** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 285, ал. 1, изр. второ от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Ц. Т., представляван от адв. Р. В., срещу Решение № 5504/17.05.2024г., постановено по адм.д. № 2153/2024 г. на Административен съд София-град, 4-ти състав, в частта, с която е отхвърлен иска на Г. Ц. Т. по чл.1,ал.1 от ЗОДОВ вр. чл.284, ал.1 вр. чл.3 от ЗИНЗС против Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/ над уважения размер от 670 лв. до пълния предявен размер от 5000.

В жалбата е изложено становище, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че присъденото обезщетение не отговаря на принципа за справедливост по чл.52 от ЗЗД, тъй като съдът не е взел предвид, че ежедневно в един твърде продължителен период касаторът е живял в такава вредна среда, а е обсъдил само и единствено продължителността на търпяното страдание. Посочва, че не е ясно как е определен размерът на обезщетението, който не е съобразен с практиката на АССГ по сходни случаи, както и с най-новата практика на ЕСПЧ – дело № 63254/16 и дело № 65417/16, като излага подробни доводи. Моли за отмяна на съдебното решение в частта, с която е частично отхвърлен иска против ГДИН над уважения

размер от 670 лв. до пълния предявен размер от 5000 лв. и в частта на присъдените съразмерно с отхвърлената част на иска разноски по делото, като бъде уважена изцяло претенцията на Г. Ц. Т., ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на предявяване на иска – 28.02.2024г. до окончателното изплащане на вземането. Претендира присъждане на разноски по делото за двете инстанции. В проведеното поделото заседание касаторът се представлява от адв. В., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез юрисконсулт не изразява становище по касационната жалба и не се представлява по делото.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна решаващият състав на първоинстанционния съд е установил следното:

Ищецът Г. Ц. Т. е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“, като за периода от 01.09.2023г. до 12.01.2024г. е бил настанен в ЗОЗТ „К.“ в 9-та група на Затвора в [населено място], спално помещение № 2.

Според разпитаните по делото свидетели Г. Ц. Т. е бил настанен в едно и също спално помещение около 15 кв.м. с общо около седем или десет човека, като в помещението имало дървеници и хлебарки. За период от четири месеца само веднъж било пръскано за насекоми, но без резултат. Според разпитаните свидетели ищецът имал навсякъде ухапвания от дървеници, като краката му ставали на пъпки и рани, а освен това насекомите му пречели на съня. Медицинското лице, което ги посещавало веднъж седмично, им е препоръчвало да си внесат „от вѐн лекарство за мазане“, а иначе им давал болкоуспокояващи.

Съгласно представена по делото докладна записка е била проведена дезинфекция на територията на ЗОЗТ „К., от която е видно, че на 15.12.2023г. е извършено обезпаразитяване на помещенията с препарат „А.“.

Решаващият състав на първоинстанционния съд е приел, че от страна на ответника са предприети действия за премахване на популациите от хлебарки и дървеници в ЗОЗТ „К.“, но тези мерки не са достатъчни и ефективни и предвид установения системен проблем с дървениците, при който дезинсекцията не е ефективна, намерил за доказано нарушението на чл.3, ал.2, вр. ал. 1 от ЗИНЗС поради липса на активни и ползотворни действия на затворническата администрация в борбата с дървениците, чието доказано наличие и ухапвания по ищеца обосновават обстоятелства, които уронват човешкото достойнство, пораждат чувство на страх, незащитеност и малоценност. Съдът е посочил, че при определяне размера на обезщетението следва да се съобрази с новите решения на ЕСПЧ по дела, касаещи оплаквания за лоши условия в местата за лишаване от свобода, според които обезщетение, присъдено от националния съд, което се равнява на 4 евро на ден или на 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства, е адекватно и не поставя под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите. Посочил е обаче, че исковата претенцията е предявена единствено поради наличие на дървеници, което следва да

бъде съобразено в смисъл, че пълният посочен размер на обезщетения в най-новите решения на ЕСПЧ е неприложим към настоящия случай, доколкото той касае кумулативен ефект от различни оплаквания при изтърпяване на наказанието. По тези съображения съдът е определил размер на обезщетението 5 лв. на ден за периода от 01.09.2023г.-12.01.2024г. /134 дни/ или общо 670 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска. За разликата до предявения размер искът исковата претенция е отхвърлена.

Решението е правилно.

Приетата от съда фактическа обстановка е напълно изяснена и съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Обжалваното решение е постановено след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като едноличният състав е изпълнил задължението си в хода на съдебното производство да установи дали е налице основателна претенция за претърпени неимуществени вреди. При съвкупната преценка на доказателства и с оглед презумпцията на чл.284,ал.5 от ЗИНЗС решаващият състав е формирал правилен и обоснован извод, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, като е определил справедливо обезщетение.

Неоснователни са възраженията на касатора относно присъдения размер на обезщетението. Противно на твърденията в касационната жалба, настоящият състав намира, че обезщетението е определено съобразно чл. 52 от ЗЗД като равностоеен еквивалент на действително претърпените от ищеца неимуществени вреди и в съответствие с начина, по който незаконосъобразната административна дейност се е отразила на увреденото лице. Съдът е обсъдил и е взел предвид решенията на ЕСПЧ, като правилно е отчел, че в случая източникът на вреди /наличието на дървеници/ няма комплексен характер, във връзка с което обосновано е определил разумен и справедлив размер на обезщетението от 5 лева на ден за причинените вреди.

Следователно, при прилагане на чл. 284, ал. 2 ЗИНЗС съставът на АССГ правилно е приел, че искът следва да бъде уважен при определяне на обезщетение за претърпени неимуществени вреди по справедливост в размер на общо 670 лева, като в останалата част /над този размер/ до общия предявен размер от 5 000 лева искът правилно е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По изложените съображения съдът счита, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати сочените касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5504 от 17.05.2024г. на Административен съд София-град, 4-ти състав, постановено по адм.д. № 2153/2024 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

